bobo

leuk en leerzaam

Nr. 49
losse nummers f 1,30
België 21 F.

Lappen Lijs en Lappen Gijs spelen doktertje

op blz. 6 en 7

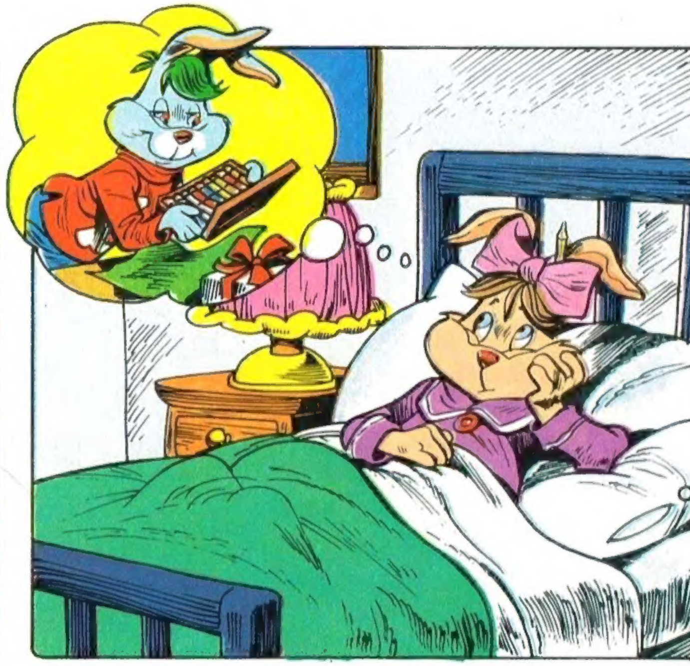

Kleutertje Knutsel
Kabouterlantaarn

Bobo

Al dagenlang speelt iedereen met de mooie kadootjes, die Sinterklaas gebracht heeft. Boemsi is zoet met het poppenhuis. En Bobo is iedere dag buiten met de autoped. Maar Krabbel...

Krabbel verveelt zich! Er is maar één ding waar ze zin in heeft. Ze wil een mooie tekening maken. Maar haar kleurpotloden zijn op! Zou ze de nieuwe pakken die Bobo van Sinterklaas kreeg?

Dat vindt Bobo vást niet goed! Maar Bobo is buiten en ziet het niet! „Hij hoeft het niet eens te merken," denkt Krabbel.

Krabbel maakt een grote tekening. Alle mooie nieuwe kleuren uit Bobo's doos gebruikt ze ervoor! Zou Bobo kwaad zijn als hij het merkt?

Bobo is niet alleen kwaad! Hij is WOEDEND! „WIE heeft er aan mijn nieuwe potloden gezeten!" roept hij. „Ze zijn zowat half op!"

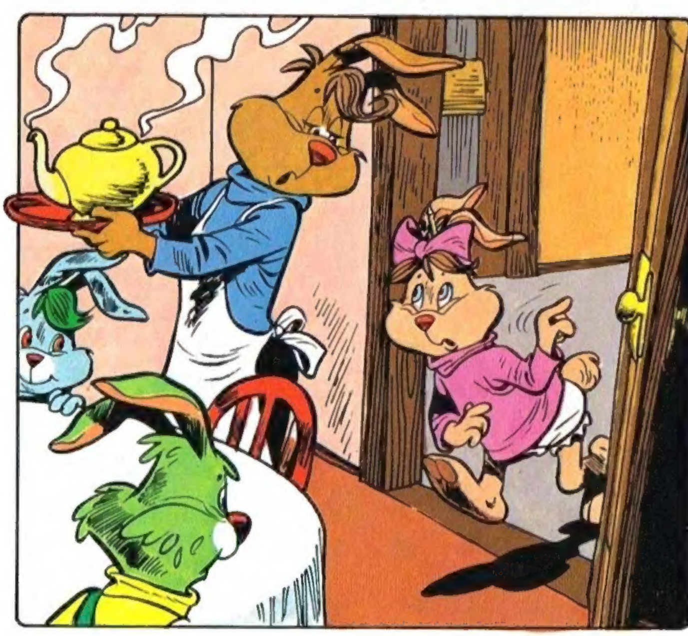
nieuwe kleurpotloden

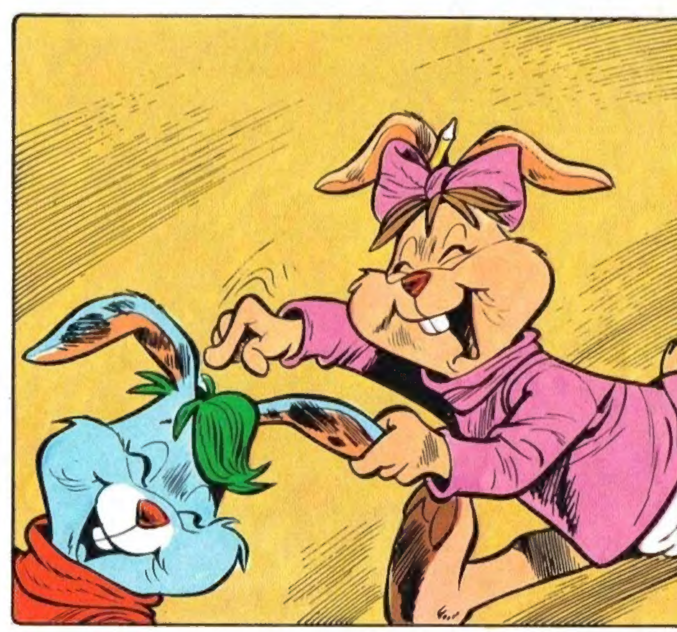
Krabbel durft niets te zeggen. Maar dan vindt Bobo haar tekening. „Wacht maar," denkt hij. „Ik zal jou wel eens te pakken nemen!"

's Nachts schrikt Krabbel wakker. Iemand bonst op haar deur! En dan ziet ze Zwarte Piet!! „Krabbel, ik kom je halen!" bromt hij. „Jij gaat mee naar Spanje! Je hebt Bobo's kleurpotloden gepikt!" Bang stottert Krabbel: „Maar u was toch al weg?" Inééns is Zwarte Piet weer verdwenen...

„Krabbel, wat ben je laat!" zegt mama 's morgens. „Heb je niet goed geslapen?" Krabbel zegt: „Nee — Zwarte Piet was kwaad op me. Hij heeft me wakker gemaakt." Papa roept: „Die is allang weg!"

„Niet waar!" zegt Krabbel. „Hij was kwaad omdat ik Bobo's potloden gepakt had..." Inééns ziet ze Bobo's oren. HELEMAAL ZWART zijn ze nog! „Bobo, naarling! JIJ was het!" roept ze.

Jip en Janneke

Pum en Poem

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Tante Truus is op visite. En tante Truus heeft twee meisjes meegebracht. Twee kleine meisjes.
Ze heten Poem en Pum. En ze zijn nog niet zo groot als Jip en Janneke.

Wil je mijn pop zien? vraagt Janneke. En ze komt met Poppejans aandragen.

En wil je mijn hondje zien? vraagt Jip. En hij sleurt Takkie door de kamer.

Maar Poem en Pum zijn zo vreselijk verlegen.

Ze zeggen niets.

En voor Takkie zijn ze een beetje bang.

Ga je mee in de tuin spelen? vraagt Janneke.

Maar ze zeggen niets.

Zal ik eens op mijn hoofd staan? vraagt Jip. En hij gaat op zijn hoofd staan, tegen de piano.

Pum en Poem vinden het wel mooi. Maar ze zwijgen nog steeds.

Kunnen ze niet praten? vraagt Jip aan tante Truus.

Natuurlijk wel, zegt tante Truus. Maar ze moeten eerst een beetje wennen.

Een beer! roept Pum ineens.

Ja, een beer! zegt Poem.

En nu gaan ze praten. Ze vinden de beer zo mooi.
En ze willen wel in het wagentje zitten. Met de beer. En Jip en Janneke trekken het wagentje. Eerst door de kamer. En dan door de tuin. En dan weer terug, in de kamer. Fijn he, gillen Pum en Poem.

Zie je, zegt tante Truus. Het ijs is gebroken.

Wat voor ijs? vraagt Jip. Hij kijkt rond waar er ergens ijs is.

Dat noem je zo, zegt tante. Dat betekent dat ze niet meer verlegen zijn.

En dan gaat tante weg. En Pum en Poem moeten mee. Ze willen niet. Ze willen in het wagentje blijven. En ze zetten een keel op. En ze willen ook de beer niet loslaten.

Weet je wat? zegt Jip. De beer mag een poosje met jullie mee. Die mag bij jullie logeren. Een week!

Dat vinden Pum en Poem erg heerlijk. En nu gaan ze braaf mee, met hun moeder.

Ze zullen beer toch niet houden, he? vraagt Jip angstig, als ze weg zijn.

Ik weet niet, zegt Janneke.

Dan roep ik de politie, zegt Jip boos.

Jongen toch, zegt moeder. Wat onaardig, het zijn zulke kleine meisjes. Wees maar niet bang.
We zullen ze weer op visite vragen de volgende week.

Dan vragen we ze mét de beer, he?

Ja, met de beer.

En dan is Jip gerustgesteld.

Dokter Lappen Gijs

De Franse pop, die deftige, mooie met die goudgele krullen, was ziek.
Tenminste... Dat zei Mevrouw Marcella en Mevrouw Marcella zei heel vaak dat de poppen ziek waren. De ene keer hadden ze builen op hun hoofd, de andere keer moesten armen en benen in het verband. Voor alles had Mevrouw Marcella een prima toverdrankje, dat gemaakt was van bruine suiker en water en Marcella nam er zelf ook graag een lepeltje van.

De Franse mankeerde van alles. Eerst een bulderhoest, toen de mazelen en daarna de waterpokken. Ze lag met gesloten ogen op bed en kreeg het ene lepeltje toverdrank na het andere door haar open mondje naar binnen gegoten. Toen Marcella die avond zelf naar bed moest was de Franse al beter. Tenminste dat dacht Marcella en de Franse dacht helemaal niet, maar ze had wel een gek vol gevoel in haar hoofd.
,,Jongens, wat gaan we doen?'' riep Lappen Gijs.
,,Kom, Franse!
Jij en ik gaan eens een dansje maken.'' De Franse danste wel mee, maar haar ogen bleven dicht en ze klaagde over duizeligheid.
,,Doe je ogen toch open,'' riep Gijs, maar de Franse kon haar ogen niet open krijgen, hoe ze ook probeerde.
Alle poppen kwamen om haar heen staan en Lijs pakte een nat doekje en begon over de Franse haar ogen te wrijven. Het hielp niet. De Franse haar ogen bleven dicht.
,,Even denken,'' riep Lijs die

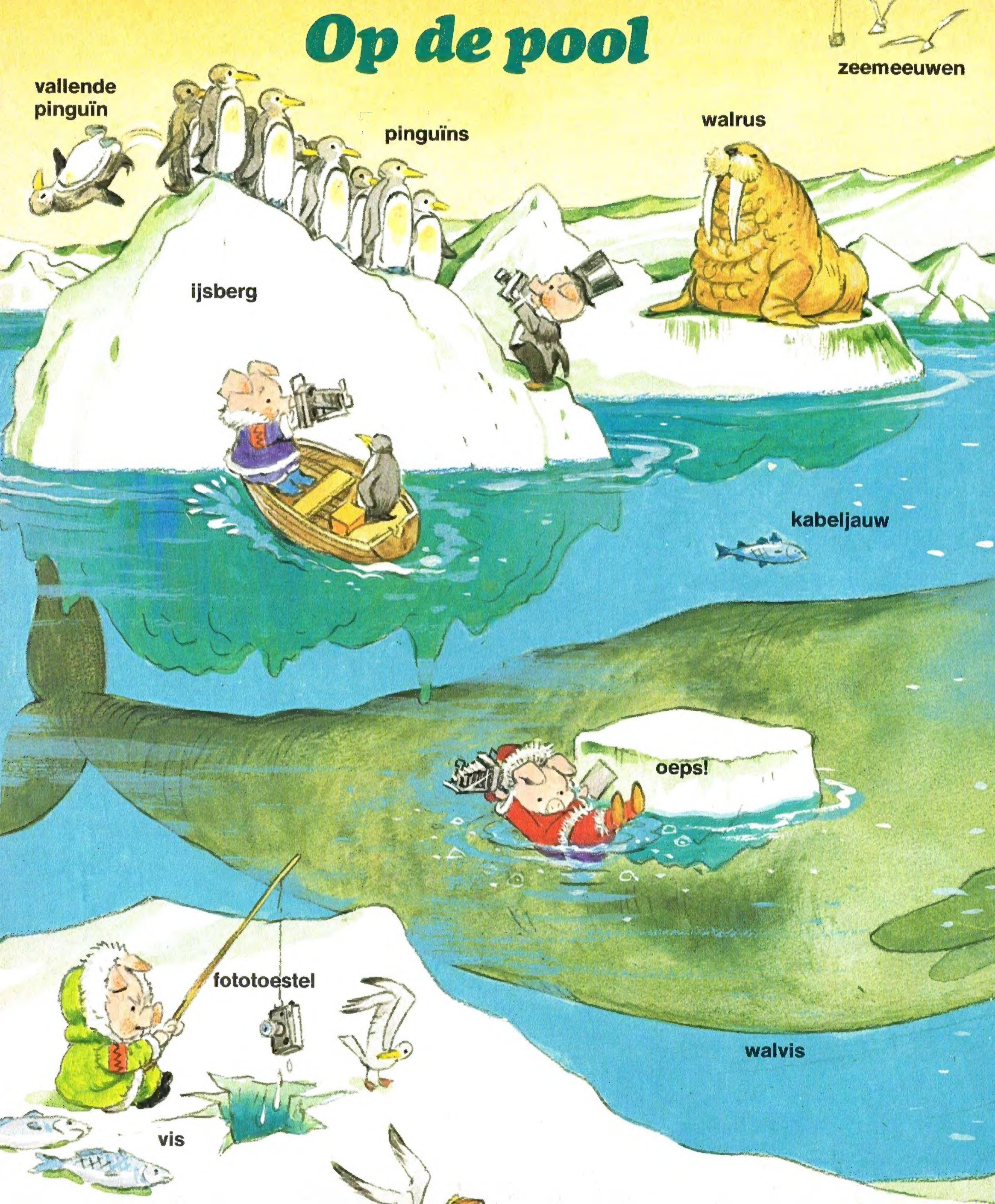

Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

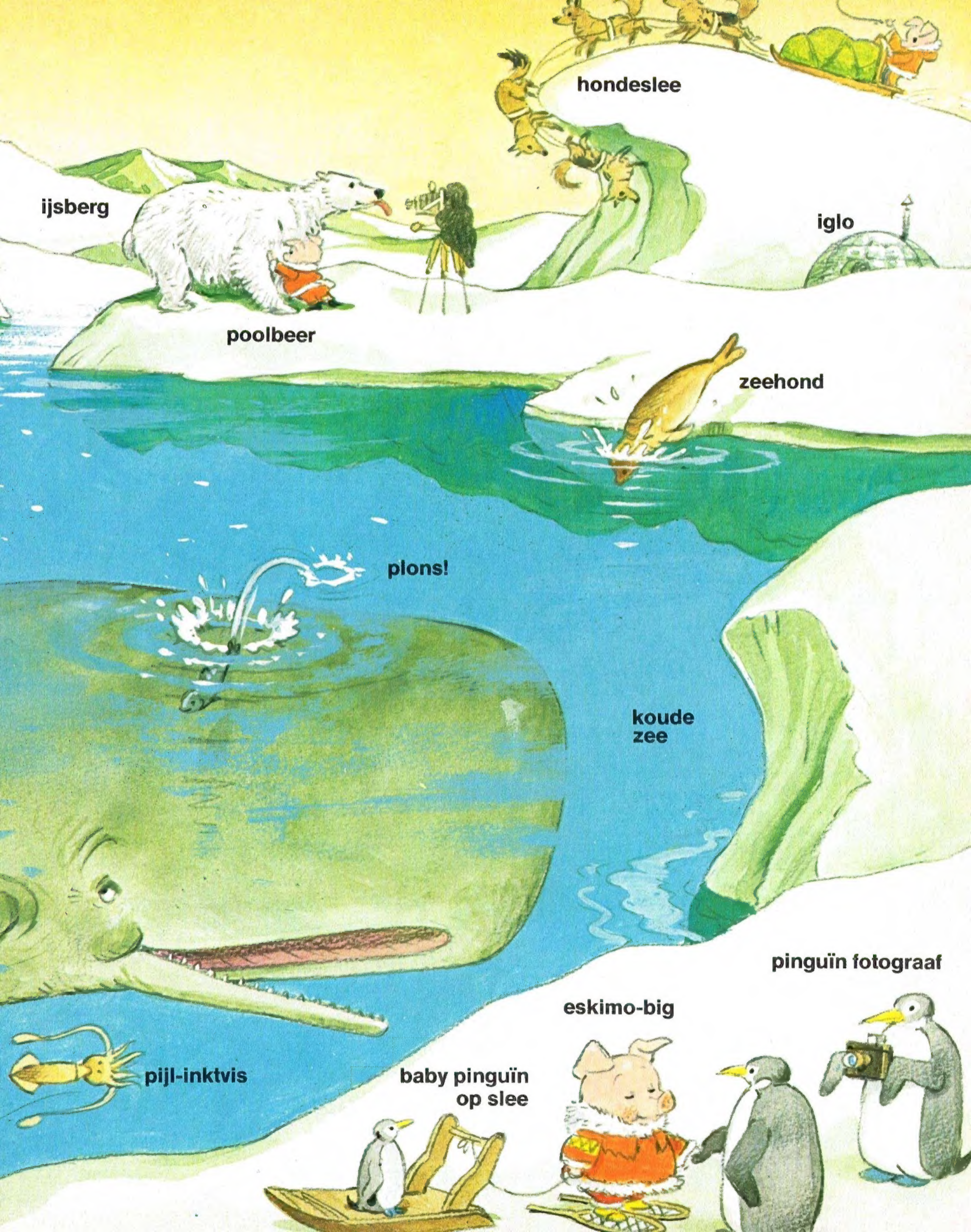

heel goed na kon denken.
,,Ik denk... ik denk... dat de Franse zoveel lepeltjes medicijn heeft gekregen dat haar hele hoofd vol zit.''
,,Ja,'' zei Gijs die ook heel goed kon denken. ,,En ik denk dat die suiker hard is geworden. We moeten dus haar hoofd open zien te krijgen.'' Nu herinnerde Gijs zich dat hij eens had gezien hoe Marcella de pruik van de Franse had afgenomen. Dat moest dus kunnen!
Onder aanvoering van Lappen Gijs begonnen de poppen aan de Franse haar benen te trekken, terwijl Lijs en hij aan d'r haren trokken. Gelukkig, de pruik schoot los en daar lag de Franse. Met een kale kop met een gat erin.
Gijs haalde snel een bakje water en riep: ,,Uit de weg,'' en hij begon met het lapje de binnenkant van het hoofd van de Franse schoon te maken.
,,Wat heerlijk,'' riep de Franse. ,,Ik ben dat rare volle gevoel helemaal kwijt.''
Ze kreeg de pruik weer op haar hoofd en toen ze op haar benen stond, gingen haar ogen vanzelf open.
De volgende ochtend kwam Mevrouw Marcella.
,,Ik zie het al,'' zei ze. ,,Jij bent vandaag weer helemaal beter. Jij mag mee naar buiten.''
Lappen Gijs glimlachte breed.
Mevrouw Marcella zou nooit te weten komen dat hij de dokter was geweest die de Franse had beter gemaakt.
,,Zie je wel hoe goed dat drankje helpt,'' babbelde Marcella en Gijs gaf Lijs een dikke knipoog. Nou, nou, wat had dat drankje goed geholpen...!

Op de pool

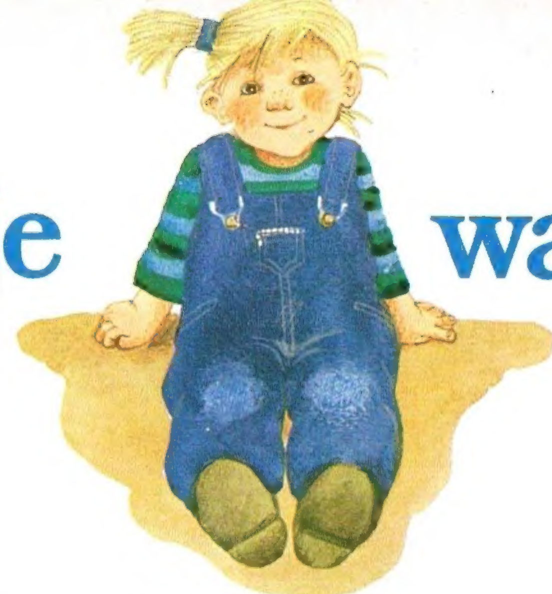

zeemeeuwen
vallende pinguïn
pinguïns
walrus
ijsberg
kabeljauw
oeps!
fototoestel
walvis
vis

hondeslee
ijsberg
iglo
poolbeer
zeehond
plons!
koude zee
pinguïn fotograaf
eskimo-big
pijl-inktvis
baby pinguïn op slee

Tekst: Burny Bos
Tekening: Dagmar Stam

Knofje waar zit je?

De moeder van Knofje
schreeuwt keihard.
KNOFJE! Thuiskomen!
Moeder loopt heen en weer
op de stoep.
Ze kijkt naar alle kanten.
Maar Knofje ziet ze nergens.
Waar zit dat kind nu toch weer?
Moeder praat zacht voor zich uit.
Haar hoofd schudt heen en weer.
En moeder zucht er diep bij.
Buurman Ek komt eraan gelopen.
Hij heeft moeder horen roepen.
Is Knofje weer weg?
Buurman kijkt ernstig naar moeder.
Moeder knikt.
Dat is nu al de derde keer deze week.
Ik snap er niks van.
Buurman Ek kijkt naar moeder.
Hij knikt ook al met zijn hoofd.
Ze kunnen lastig zijn, zegt buurman.
Behoorlijk lastig.
Moeder loopt naar het eind van de straat.
Daar begint een drukke weg.
Moeder kijkt naar rechts... niks te zien.
En naar links... ook al niks te zien.
Maar wat is dat daar?
Waarom staan daar zoveel mensen?
Moeder schrikt.
Even kan ze haast geen adem halen.
Er zal toch...
Pèpèpèpè.
Een politie-auto rijdt hard langs moeder.
De auto stopt op de plaats waar al die mensen staan.
Buurman Ek heeft de politie-auto ook gehoord.
Hij komt eraan gerend.
Hij hijgt.
Heb je dat gehoord?
De politiewagen?
Moeder knikt.
En dan begint ze te hollen.
Samen met buurman Ek.
Gelukkig.
Er is geen ongeluk gebeurd.
Er is alleen maar een klein brandje uitgebroken.
Moeder haalt opgelucht adem.
Héhé.
Poe.
En eigenlijk is moeder blij dat Knofje daar niet is.
Daar, bij dat brandje.
Moeder en buurman lopen weer terug naar huis.
Eerst langs de drukke weg en dan de hoek om.
Hun eigen straat in.
Waar kan ze toch zijn?
Buurman Ek kijkt vragend naar moeder.
Misschien is ze al thuis, zegt-ie dan.
Je weet het nooit.
Moeder kijkt op haar horloge.
Het wordt toch ook wel te gek, zegt moeder.
Ze is al minstens een half uur zoek.
Nou, zegt buurman Ek.
Nou, nou, nou, nou... NOU MOE.
Buurman Ek stoot moeder aan.
Kijk eens.
Buurman Ek wijst.
Daar heb je d'r.
Vlak voor hen loopt Knofje.
Ze huppelt op de stoep.
KNOFJE, schreeuwt moeder.
KNOFJE!
Knofje draait zich om.
Ze lacht als ze moeder ziet.
Het was zo leuk, mam.
Knofje holt naar haar moeder.
Het was zo leuk.
Ik was bij een oude mevrouw met een echt rimpelhoofd.
En toen mocht ik binnen.
En foto's kijken van vroeger.
Van toen ze nog een kind was.
En ik heb ook een snoepje gekregen.
In een gouden papiertje.
Knofje laat het papiertje zien.
Leuk hè, zegt ze.
Maar moeder vindt het niet leuk.
Ze kijkt streng naar Knofje.
Ben je boos, vraagt Knofje.
Heb je ruzie met buurman ofzo?
Moeder steekt haar twee armen in de lucht.
Ze haalt diep adem om iets te gaan zeggen.
Maar dan laat moeder haar armen weer zakken.
Ze schudt haar hoofd heen en weer als ze Knofje optilt.
Ik ben niet echt boos, zegt moeder.
Maar ik vind wel dat je zoiets even moet zeggen.
Ik loop je al een uur te zoeken.
Knofje kijkt moeder aan.
Met haar liefste gezicht.
Goed mam, zegt ze.
Anders ben je ongerust hè?
Ja, zegt moeder.
Ze wil alweer boos gaan kijken.
Maar vlug geeft Knofje haar moeder een dikke kus.
Smak op haar mond.
Moeder moet er om lachen.
En samen met Knofje loopt ze het huis in.
En buurman Ek?
Die vergeten ze helemaal.
Of...
Nee hoor.
Daar zijn moeder en Knofje weer.
Dag buurman, roepen ze.
Bedankt voor het zoeken.
Okee, zegt buurman, maar hij denkt: wat kunnen ze lastig zijn.
Wat kunnen kinderen lastig zijn.
En mompelend loopt hij naar huis.

Sneeuwkristallen, twee bij twee

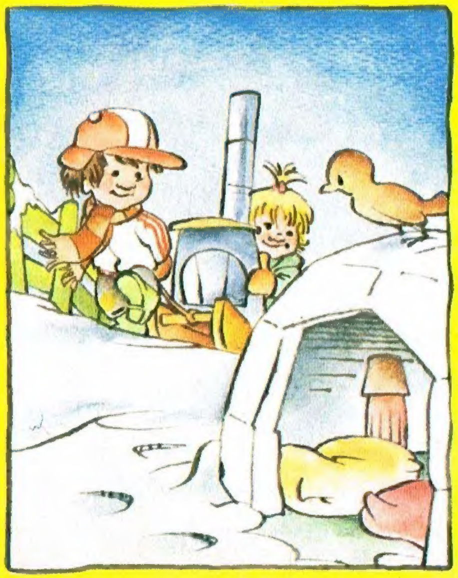
de sneeuwhut

Op deze bladzijde zie je acht plaatjes, die samen een verhaal vormen. De plaatjes staan allemaal door elkaar. Wil jij ze op volgorde leggen? Knip ze dan netjes op de zwarte lijnen uit. Misschien kun je er een eigen verhaal bij vertellen.

Sneeuwpoppuzzel

Pak een schaar en knip de sneeuwpop op de blauwe lijnen uit. Dan kun je gaan puzzelen.

beste ouders

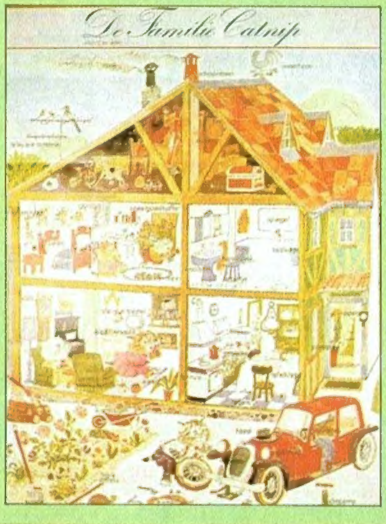

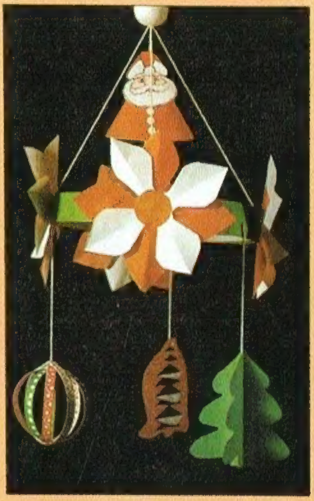
Rietjesschilderij

Voor dit knutselwerkje heeft uw kind dikke rietjes nodig en een goede lijmsoort. Op een flink stuk papier wordt een tekening gemaakt, waar de rietjes opgeplakt worden. Er kan natuurlijk ook ,,vrij'' gewerkt worden, dus zonder eerst te tekenen.
Bij de allerkleinsten zult u dan wel een handje moeten helpen.

POEZEN POSTER

Voor de eerste klassertjes, die net een beetje kunnen lezen en schrijven, is deze poezenposter bedoeld. Bij ieder onderdeel van de plaat staat het desbetreffende woord. Een leuke kijk- en leesposter voor de prijs van f 12,50.
Te koop in de Bijenkorf.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Kerstkrans 1

Over een paar weken is het Kerstmis. Dat laten we in Bobo natuurlijk niet ongemerkt voorbijgaan. Volgende week starten we met een kerstkrans, waar verschillende versiersels aangehangen worden, zoals: een kerstmannetje, een bal, een klok en een denneboom.
De versiersels vindt u in Bobo nr. 51.

****

Leren tellen van 1 tot 10

Met dit spel kan uw kind vele kanten uit. In de doos bevinden zich zes speelborden, twee cijferdobbelstenen en zestig kaartjes. De verschillende mogelijkheden die dit spel biedt zijn: tellen, sommetjes maken, bij elkaar zoeken en vergelijken.
Prijs: f 14,90. Te koop in de speelgoedzaak.

Rode want gezocht

Annet heeft haar rode want verloren. De vijfde al! Samen met haar hond Oscar zoekt ze op iedere plek waar ze gespeeld heeft. Eindelijk vindt ze hem. Op een hele koude plaats!
De illustraties, van Steven Kellogg, zijn allemaal zwart/wit, behalve de beide wantjes, die zijn rood gekleurd.
Uitgave: Lotus. Prijs: f 9,50.

bobo Nr. 49 – 7 december 1979
Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

ekening: Walter Schmögner

dat had je gedroomd

Zo'n droompoes, dat is pas een ijdel beest.
Van parels en parfum houdt ze nog het meest.
En maar likken en maar poetsen aan haar vachtje.
Dat zouden mensen toch nooit doen, wat dacht je...?